

[Helle Degn]

siger til folk: I kan lige så godt stemme på nogle andre partier, for de kan sikre, at ulandsbistanden bliver gennemført. Vi kan ikke, og vi har givet op.

Så vil jeg godt sige til hr. Glønborg, at det er da meget interessant at trække nogle forslag fra 1982 frem, som Socialdemokratiet dengang overvejede. Jeg synes, det er nok så væsentligt, at det var overvejelser. De kom aldrig frem til bordet. Lige præcis kom de aldrig frem til bordet, fordi vi selvfølgelig også tog situationen op til overvejelse. Vi har skiftet holdning. Vi har set, at den udvikling, der er sket siden hen, er blevet stadig forværret for folk i den tredje verden.

Det er ikke gået bedre, det er tværtimod blevet værre. Derfor benyttede Socialdemokratiet også lejligheden til sammen med andre partier her i Folketinget i 1985 at få fastslået, at nu lagde vi en rullende 5-års-plan med en fast stigningstakt, og nu satte vi os i fællesskab det mål.

Det tog vi anledning til i 1985. Det burde Kristeligt Folkeparti også have gjort. Det var ærgerligt, at man gled af, og at man gled i svinget på det tidspunkt. Og nu skal vi altså se, at Kristeligt Folkeparti én gang til må finde sig i en offentlig ydmygelse af regeringen.

(Kort bemærkning).

Ib Jakobsen (FK):

Man må jo spørge hr. Glønborg, hvorfor man ikke bare kan få et klart svar på et klart spørgsmål, som det hele egentlig drejer sig om. Det er måske, fordi spørgsmålene er blevet formuleret på en sådan måde, at hr. Glønborg har mulighed for at væve sig uden om det, det egentlig drejer sig om.

Vi var nogle, der her i de seneste dage, hvor statsministeren har bæret Folketinget med sin tilstedeværelse, håbede, at det var, fordi han havde i sinde at give Tinget en eller anden meddelelse af særlig karakter, eller hvad det nu er, det plejer at hedde. Vi havde så formodet, at det ville have været en særlig glædelig besked, han ville have bragt Folketinget, men vi oplevede så, at han gik igen. Det kunne være, fordi han ikke havde fået den samme opfattelse som vi af den udvikling, der var i gang bl.a. på baggrund af, hvad vi andre kun kunne læse i aviserne, fordi han ikke rigtig vidste, hvor han havde Kristeligt Folkeparti efter de signaler, udenrigsministeren var kommet med, for man har jo på den

ene side sagt, at det var jo ikke så godt; på den anden side har man sagt, at det var der så ikke noget at gøre ved. Hvad mener I egentlig?

Mit spørgsmål er klart. Det skal besvares med et ja eller et nej: Vil Kristeligt Folkeparti, såfremt de signaler, udenrigsministeren har givet i pressen vedrørende ulandsbistandens fremtid, stadig væk være en del af firkløveret i den regering, vi kender, eller vil man forlade den? Det er et spørgsmål, der kan besvares med et ja eller nej, og jeg vil gerne have, hr. Glønborg kommer herop og gør os bekendt med, hvilken holdning Kristeligt Folkeparti indtager.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Mens jeg har afvist at svare mere på spørgsmålene fra dem, jeg håber fortsat at være samarbejdspartner med om ulandshjælp på trods af de små partipolitiske benspænd, som nogle åbenbart har følt et voldsomt behov for at skulle aflevere nu til skade for ulandshjælpen, så vil jeg, fordi Fælles Kurs er et nyt parti her i Folketinget og ikke deltog i 1985, føle mig forpligtet til at afgive et svar, som jeg fuldstændig er klar over ikke vil være tilfredsstillende for hr. Ib Jakobsen.

Mit svar er ganske enkelt, at jeg ikke ser nogen som helst grund til at skulle afgive et præcist og kontant svar på et særdeles hypotetisk spørgsmål. Hvis situationen forelå, så skulle vi nok gøre vore overvejelser og komme til vore resultater og få lejlighed til at dokumentere, at vi stadig væk først og fremmest vil tilgodese ulandshjælpen. Men et hypotetisk problem er der ingen grund til at skulle afgive et kontant svar på. Vent og se finansloven 1989!

Jørgen Tved (FK):

Da Socialdemokratiet anmeldte denne forespørgsel – og det skete i slutningen af november måned – var vi i Fælles Kurs meget interesseret i at få diskuteret Brundtland-rapporten, problemer omkring ulandsbistand osv. Jeg kan forstå, at den udvikling, der har været de seneste dage, har fået Socialdemokratiet til at affatte en dagsorden, der er lidt anderledes end den, man måske ville have skrevet i november måned.

Nu er vi ikke tilhængere af omsvøb; vi kan godt lide at sige tingene ligeud.